

W cieniu katyńskiego lasu ...

wystawa

---

w Muzeum Sił Powietrznych w Dęblinie

w 80. rocznicę Zbrodni Katyńskiej

i 10. rocznicę katastrofy samolotu Tu-154M pod
Smoleńskiem

W 80. rocznicę zbrodni katyńskiej oraz 10. rocznicę katastrofy smoleńskiej Muzeum Sił Powietrznych przygotowało wystawę poświęconą tym tragicznym wydarzeniom.

Prezentujemy fotografie, dokumenty i pamiątki związane z ofiarami Zbrodni Katyńskiej, pochodzących z regionu Dębina

Dopełniają ją zdjęcia związane z Janiną Lewandowską (córka generała Dowbor-Muśnickiego, lotniczka z 3 Pułku Lotniczego) - jedyną kobietą wśród polskich jeńców zamordowaną w Katyniu, udostępnione przez Muzeum Powstańców Wielkopolskich im. gen. Józefa Dowbora-Muśnickiego w Lusowie.

Prezentujemy także wybrane publikacje, które dotyczą tematyki katyńskiej.

Klamrę dziejów stanowią zdjęcia i pamiątki związane z ówczesnym dowódcą Sił Powietrznych gen. pil. Andrzejem Błasikiem oraz załogą samolotu Tu-154M. Wśród nich są udostępnione przez panią Magdę Ziętek pamiątki po jej ś. p. mężu kpt. pil. Arturze Ziętek.

Zbrodnia Katyńska to symboliczne określenie mordu popełnionego wiosną 1940 r. przez funkcjonariuszy sowieckiego NKWD na Polakach, więzionych w obozach specjalnych w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie oraz w więzieniach na obszarze tzw. Zachodniej Ukrainy i Zachodniej Białorusi (Kresy Wschodnie II RP, które po agresji 17 września 1939 r. zostały włączone do ZSRS).

- „Ze Smoleńska donoszą, że miejscowa ludność wskazała władzom niemieckim miejsce tajnych egzekucji masowych, wykonywanych przez bolszewików, i gdzie GPU wymordowało 10 000 polskich oficerów...” donosiło 13 kwietnia 1943 r. radio Berlin.
- W bezimiennych grobach życie straciło blisko 22 tysiące polskich obywateli – oficerów wojska polskiego, służb mundurowych, przedstawicieli inteligencji i duchowieństwa. Wśród ofiar mordu znaleźli się również polscy lotnicy, których los rzucił na wschód w śmiertelne objęcia Związku Sowieckiego. Skala represji i zbiorowy profil ofiar, motywy podjęcia decyzji i sposób jej przeprowadzenia – kwalifikują ją do uznania za zbrodnię ludobójstwa, której 80. rocznicę obchodzimy w tym roku. Pod koniec walk wrześniowych, kiedy jasne stało się, że zwycięstwo ani przedłużanie obrony nie jest możliwe, polscy lotnicy zgodnie z rozkazami dowództwa podjęli ewakuację w celu prowadzenia dalszej walki na Zachodzie. W obliczu sowieckiego ataku, który nastąpił 17 września 1939 r. ewakuacja ta okazała się szczególnie utrudniona. Podpisany 23 sierpnia 1939 r. w Moskwie pakt z Trzecią Rzeszą – znany jako pakt Ribbentrop-Mołotow – otworzył Stalinowi drogę do wzięcia do niewoli tysięcy polskich żołnierzy, w tym lotników, których osadzono w trzech głównych obozach: Katyniu, Charkowie i Miednoje. W dniu 2 marca 1940 r. szef NKWD Ławrientij Beria przesłał do Józefa Stalina tajną notatkę nr 794/B, w której zasugerował wymordowanie polskich jeńców. Józef Stalin wspólnie z innymi członkami Politbiura podjął decyzję o fizycznej likwidacji wziętych do niewoli żołnierzy zatwierdzając notatkę własnoręcznym podpisem. W konsekwencji 22 marca 1940 roku Beria wydał tajny rozkaz nr 00350 który 3 kwietnia 1940 r. zapoczątkował eksterminację. Wśród prawie 22 tysięcy ofiar mordu znaleźli się także lotnicy. Uznany badacz historii lotnictwa Jerzy Pawlak podaje, że wśród zamordowanych było 268 oficerów, podchorążych i podoficerów lotnictwa Wojska Polskiego. Do tych ofiar należy jeszcze dołączyć 64 nazwiska lotników, którzy zginęli lub zmarli w obozach pracy przymusowej i innych miejscach kaźni. Spośród szeregu przedstawicieli korpusu lotnictwa zamordowanych przez Sowietów w 1940 roku trudno jest wybrać osoby ważniejsze, czy mniej ważne. Mord dokonany na polskich żołnierzach, przedstawicielach elit i inteligencji miał swoje poważne następstwa, których doświadczamy do dzisiaj

por. rez. Piotr Malinowski
1909-1940

urodzony i zamieszkały w Stężycy a
następnie Poznaniu. Oficer rez. 56 pp.

Kochana Rodzino

Starobielok 6/III-40

trzymam Wasze listy: III z 13-XII-dn. 17-1, IV z 11-XII-dn. 27-1, V z 9-1 i VI z 15-1-dn. 14-1, VII z 11-1-dn. 27-1. Wykro mi je. Antos zasia i Mitka siedzą w domu, a mi to je duszy żyjeć od nich. Klimka K. wcale nie pisatemu. Nam jest tu dobrze i w karkoci lepiej niż gdy by. Jacek K. i Bielicky do latem: 2 koszele, 2 kocy, 2 ręczniki, 2 poszwy do prze-
czek, 2 szlafki i pare obuw. Ciepło - palimy kuchenkę bez prądu, jedzenia dużo.
Wszystko się żyje. Martynie, się tylko śmieje. Ja mam bardzo dobrze. Radzę
ci, żebyś domyślała się. Mój mąż jest on. Uważa się i czuje, może ci
nie chce. Sowie się chwalić, które domy na górach spalone, kto z bliznych
nie chce, aby się z nim i wóz dostalić pieniądze, jak wielkonoce raz z 3-12-1
no, by Marek i Tadeusz nie skoduło.

Mielisimy nie pisać i znow wolno pisać i tak wciąż. Lima u nas trzy m.
k nigdy podobno. Zawiadamie, że Karol K. napisze dopiero za miesiąc - 3-12-1.
az nie pisze. Jest zdrow wesoły. List od p. Fijałkowskiej otrzymał w dniu swych imienin.
wycie moich dokumentów i wszystkie Wasze rzeczy bo - zdaje się - przyjdą jeszcze
zre dla Was chcieć niż były do tychczas. Są byście mieli koniecznie jeszcze
tycy - nie, do Boże - to na. Zarbatke o niego. Właśnie.

Ostatnia pocztówka z 6 marca 1940 r., którą wysłał por. Piotr Malinowski
do rodziny w Stężycy.

akowickiego M. Mielik Klimka K. napisze do nas. Przypomnie, że mi
zno - sierociniec Regnam Was. Pięknie.

Stanisław Piesiewicz 1892 -1940

Kolejarz

urodzony i zam. w Stężycy a następnie
Zdołbunowie.

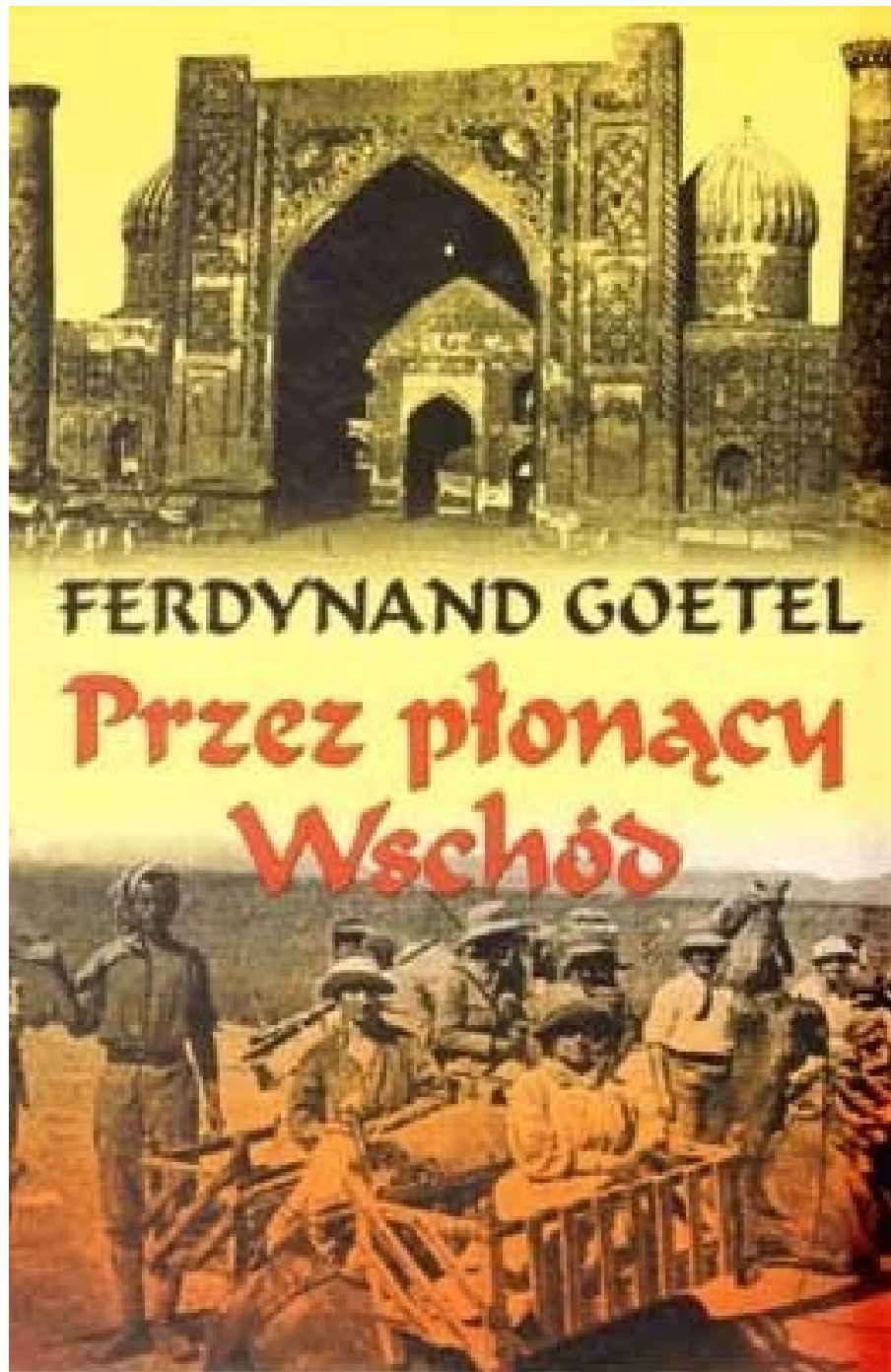
Stanisław Piesiewicz 1892 -1940 i Ferdynand Goetel 1890 - 1960

- Ferdynand Goetel pisarz wyklęty w związku ze sprawą Katynia. Był jednym z tych którzy odwiedzili Katyń i opublikował na ten temat artykuły. Zapewne wówczas nie wiedział, że wśród ofiar zbrodni katyńskiej w nieznanym miejscu spoczywa jego towarzysz podróży-ucieczki z Rosji ogarniętej wojną domową. Był nim Stanisław Piesiewicz. Całą tę historię opisał w książce „Przez płonący Wschód”, którą prezentujemy na wystawie

na fotografii druga z lewej żona S. Piesiewicza (siedzi).

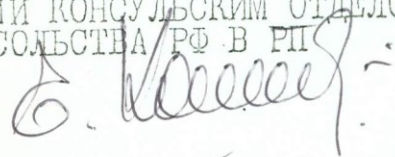
ПОСОЛЬСТВО
РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ
В РЕСПУБЛИКЕ ПОЛЬША
КОНСУЛЬСКИЙ ОТДЕЛ
г. Варшава, Бельведерска, 49

"14" сентября 1992 г.
№ 8.501/90

Гр. Здунек Мирослава

В ответ на Ваше письмо сообщаем, что
выслать документ, подтверждающий пребывание
Вашего родственника Ст. Писиевича в СССР,
к сожалению, не представляется воз-
можным из-за отсутствия архивных данных
соответствующего периода.

ЗАВЕДУЮЩИЙ КОНСУЛЬСКИМ ОТДЕЛОМ
ПОСОЛЬСТВА РФ В РП

И. ДОЛГИЙ

Pismo Konsulatu
Federacji
Rosyjskiej inf.
rodzinę, że nie
znaleziono
żadnych informacji
na temat
przebywania w
ZSRS
Stanisława
Piesiewiczza.
1992 r.

JERZY STANISŁAW ŁASZCZ

Brwinów

Mickiewicza 16

por. rez. Jerzy
Stanisław
Łaszcz 1902 -
1940

Oficer rez. 11 dyw. art. plot. w
Stężycy. Technik budowlany zam. w
Brwinowie.

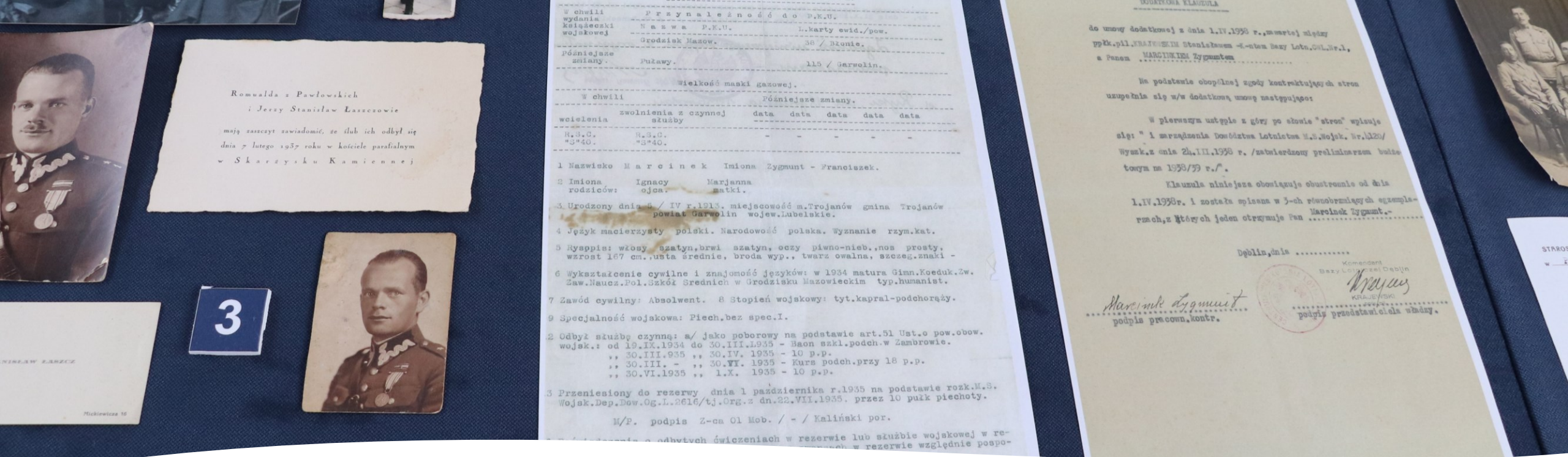

por. sł. st. Henryk Marczak
1909-1940

Oficer zaw. WP. Służył w 10 pal-u w Łodzi a następnie w 11 dyw. art. plot. w Stężycy. We wrześniu 1939 r. uczestnik obrony Lwowa.

ppor. rez. Zygmunt Franciszek Marcinek
1913-1940

urodzony w Trojanowie. Oficer rez., pracownik biurowy
CWL nr 1 w Dęblinie.

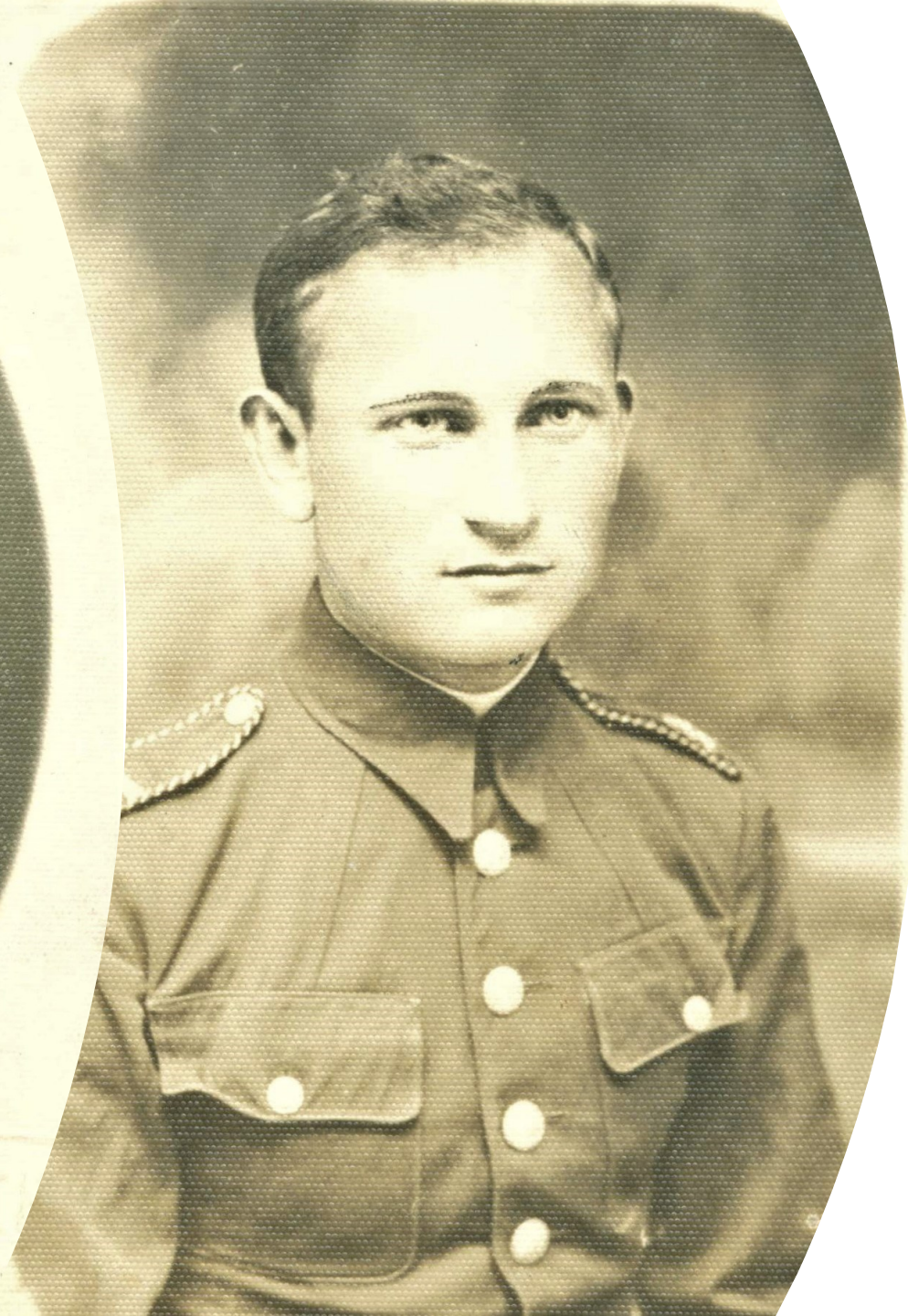
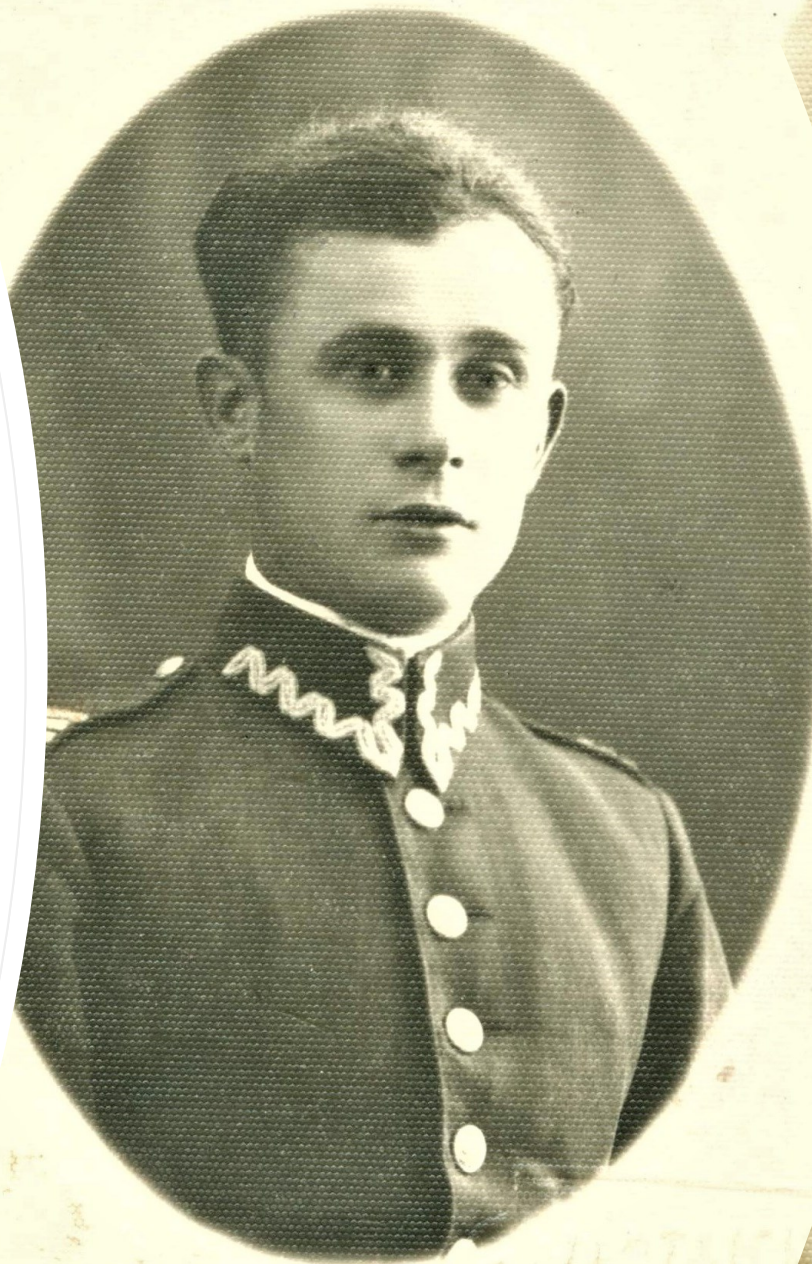
fragment wystawy z dokumentami
związanymi z por. Zygmuntem
Marcinkiem.

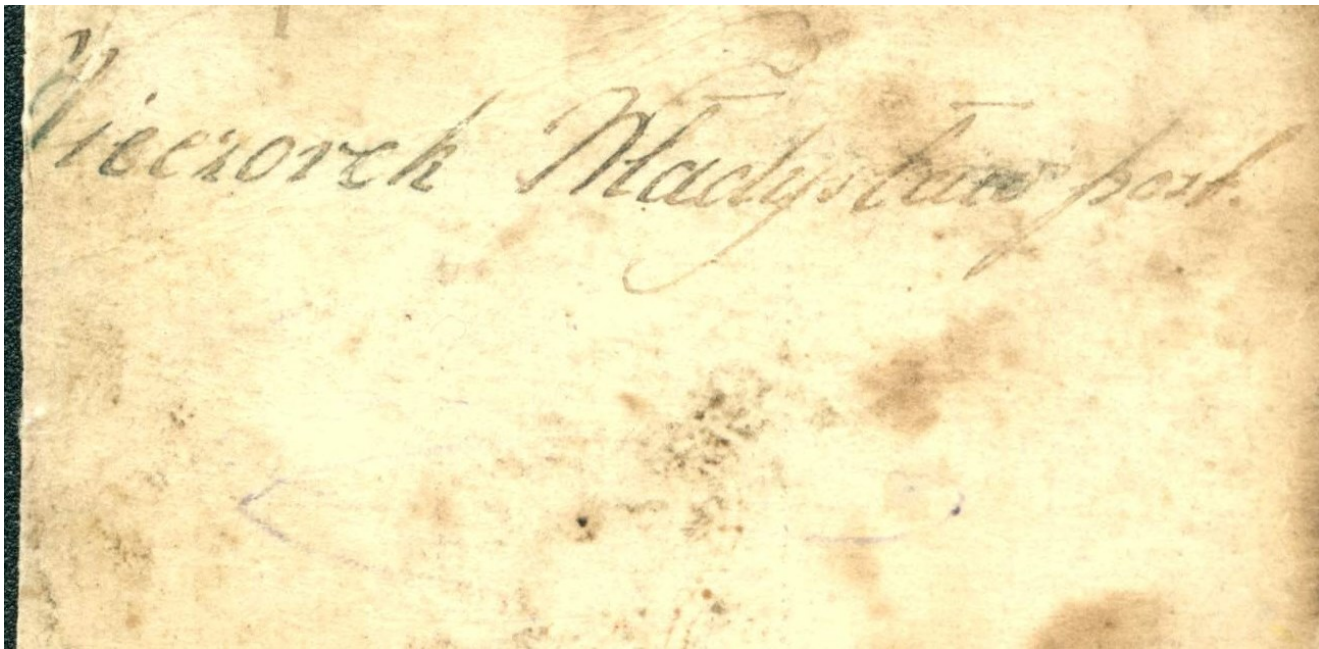
Aleksander
Pieńczykowski
i Julian Pieńczykowski
1912 - 1940

- Bracia rodzeni:
Aleksander Pieńczykowski.
Plut. zaw. CWL nr 1 w
Dęblinie.
Aresztowany przez
Niemców i osadzony w KL
Auschwitz. Przeżył wojnę.
i Julian Pieńczykowski.
Oficer rez. 42 pp. Urzędnik
skarbowy. Jeniec
Starobielska. Zam.
w Charkowie.

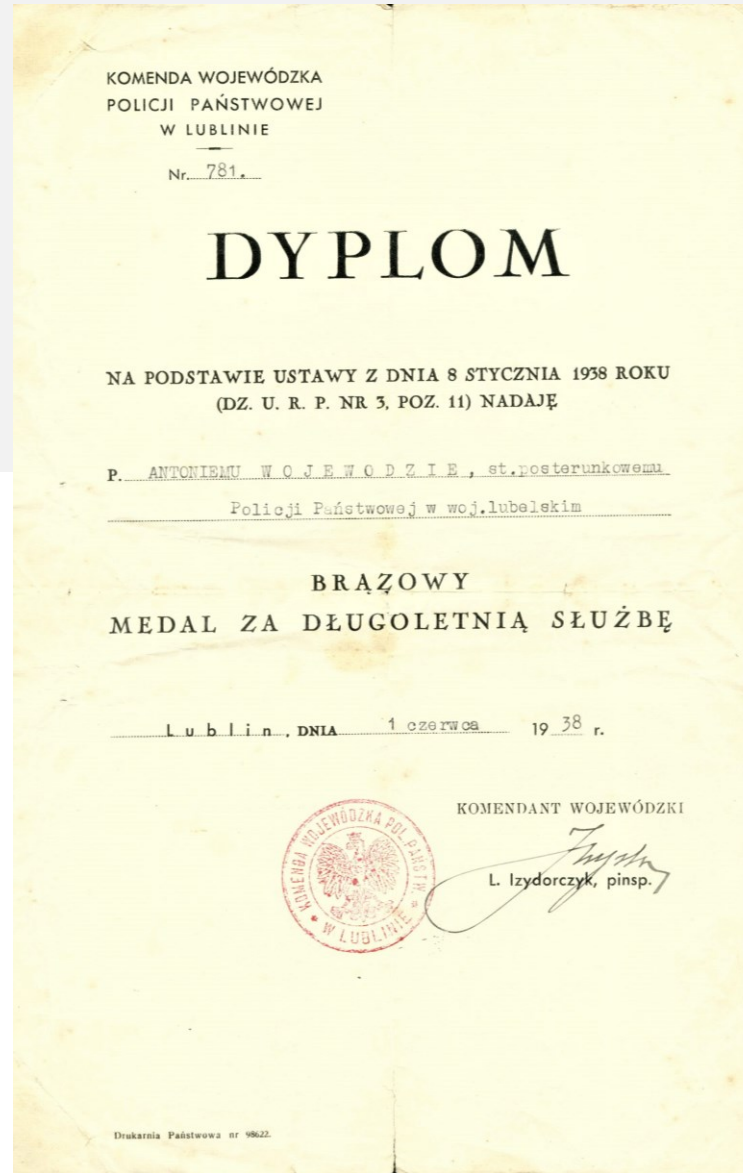

Post. PP
Władysław
Wiczorek
1907-1940

Władysław Wiczorek. Ur. w Rokitni
Starej gm. Stężycy. Ostatnio służył
na Posterunku w Chorostkowie
pow. Kopyczyński woj.
Tarnopolskie. Tuż przed wybuchem
wojny napisał list do rodziny, w
którym informował, że zamierza się
ożenić.

st. post. Antoni Wojewoda
1881-1940.

urodzony w Nowym Dęblinie.
Przez cały okres służby związany z
Posterunkami na stacji PKP Dęblin
i Irenie.

- Na zdjęciu z lewej obsada Posterunku PP w Irenie. Pierwszy z lewej w drugim rzędzie A. Wojewoda.
- W tym samym rzędzie trzeci od lewej st. post. PP Franciszek Szaruga. Obaj byli więźniami Ostaszkowa.
- Po prawej fot. służbowa F. Szarugi.

przod. PP Władysław Dunia
1894 - 1940.

ur. w Kazimierzu Dolnym. W policji
od 1920 r. Ostatnio komendant
Posterunku PP w Irenie. Jeniec
Ostaszkowa. Podzielił los swoich
podkomendnych Wojewody i
Szarugi.

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Województwo lubelskie
Urząd Stanu Cywilnego w Kazimierzu Dolnym
Nr 25/1948 Kazimierz Dolny data 18 maja 1948r.

ODPIS ZUPEŁNY AKTU ZGONU

I. Dane dotyczące osoby zmarłej:

1. Nazwisko Dunia
2. Imię (imiona) Władysław
3. Nazwisko rodowe Dunia
4. Stan cywilny żonaty
5. Data urodzenia 29 grudnia 1894r.
6. Miejsce urodzenia Kazimierz Dolny
7. Miejsce zamieszkania Irena

II. Dane dotyczące daty i miejsca zgonu:

1. Data zgonu trzydziestego pierwszego grudnia tysiąc
dziewięćset czterdziestego szóstego (31-12-1946) roku
2. Godzina zgonu
3. Miejsce zgonu
4. Data znalezienia zwłok
5. Godzina znalezienia zwłok
6. Miejsce znalezienia zwłok

III. Dane dotyczące małżonka osoby zmarłej:

1. Nazwisko i imię (imiona)
2. Nazwisko rodowe

FORMULARZ NR

<u>Kazimierz Dolny</u> miejscowość - locus	<u>22.01.2010</u> data - die
nr aktu - numerus actorum	<u>13/1885r.</u>

**ŚWIADECTWO CHRZTU
TESTIMONIUM BAPTISMI**

Imię i nazwisko nomen, cognomen	<u>Władysław Dunia</u>
Imię i nazwisko ojca nomen patris	<u>Stefan Dunia</u>
Wyznanie (obrzadek) ojca religio (ritus) patris	<u>rzym - kat</u>
Imię i nazwisko matki nomen matris, nata	<u>Antonina z d. Tarłowska</u>
Wyznanie (obrzadek) matki religio (ritus) matris	<u>rzym - kat</u>
Data i miejsce urodzenia dies et locus natalitatis	<u>29.12.1894r. Kazimierz Dolny</u>
Data i miejsce chrztu dies et locus baptismi	<u>6.01.1895r. Kazimierz Dolny</u>
Szafarz chrztu minister baptismi	<u>ks. Leon Karzewski</u>
Adnotacje w księdze chrztów adnotationes in libro baptismorum	
o bierzmowaniu de confirmatione (can. 895)	<u>Nie ma adnotacji</u>
o małżeństwie de matrimonio (can. 1122, 1685)	<u>Nie ma adnotacji</u>
inne aliae (can. 535, n. 2, 1054)	<u>/ / / / /</u>

Parafia Rytm.-Kot. Kazimierz Dolny
(L.S.)
Archidiecezja Lubelska

Zgodność z księgą ochrzczonych stwierdz
Concordat cum libro baptismorum
W. Janowski
PROBOSZCZ
PAROCHUS

Por. rez. uzb. Zygmunt Sochacki 1906 -1940

- Artykuł był opublikowany w gazecie „Twój Głos” nr 46 (362) z 17.11.2010 r.

Porucznik uzbrojenia rezerwy inżynier **Zygmunt Sochacki** urodził się 6 listopada 1906 r. w Irenie (nazwa Dęblina w pewnym okresie), w rodzinie szlacheckiej doktora Augusta Hipolita Sochackiego i był wnuczką Michała Sochackiego herbu Zagłoba – uczestnika Powstania Listopadowego i Styczniowego. Był absolwentem Gimnazjum im. Tadeusza Rejtana w Warszawie i Wydziału Inżynierii Wodnej Politechniki Warszawskiej oraz Batalionu Podchorążych Rezerwy Piechoty. Po ukończeniu podchorążówki został mianowany na stopień podporucznika rezerwy ze starszeństwem od 1 stycznia 1934 roku. Był przydzielony do 82 Pułku Piechoty w Brześciu nad Bugiem. W 1939 roku został przeniesiony do Okręgu Korpusu I Warszawa. Do wybuchu II wojny światowej był pracownikiem cywilnym Wojskowego Instytutu Przeciwgazowego i specjalistą z zakresu broni przeciwlotniczej i przeciwgazowej. Został zamordowany przez NKWD w 1940 roku w Charkowie strzałem w tył głowy. Pośmiertnie awansowany przez prezydenta RP do stopnia porucznika.

W 70. rocznicę zbrodni katyńskiej uhonorowano w Dęblinie „Dębem Pamięci” oraz pamiątkową tablicą zamordowanego przez NKWD w Charkowie porucznika Zygmunta Sochackiego.

Pierwszy „Dąb Pamięci”

Uroczystość posadzenia „Dębu Pamięci” zainaugurowała obchody Święta Niepodległości w Dęblinie. To część ogólnopolskiego programu edukacyjnego „Katyń... ocalić od zapomnienia” i nawiązuje bezpośrednio do 70. rocznicy zbrodni NKWD na elitach narodu polskiego.

Uroczystości przy Szkole Podstawowej nr 2 odbyły się z inicjatywy prezesa Oddziału Dęblńskiego Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, radnego Krzysztofa Karbowski. Oprócz symbolicznego dębu porucznik Zygmunt Sochacki uhonorowany został również wmurowaną w kamień pamiątkową tablicą. Aktu odsłonięcia dokonał syn Wojciech Sochacki, a poświęcił ją prefekt parafii św. Piusa V Adam Haraszczuk.

Na Certyfikacie zaświadcującym uhonorowanie Zygmunta Sochackiego „Dębem Pamięci” widnieje cytat Jana Pawła II: „Człowiek nie może pozwolić, żeby prawda została wydartą pod pozorem niczym nieogranicz-

Oprócz symbolicznego dębu porucznik Zygmunt Sochacki uhonorowany został również wmurowaną w kamień pamiątkową tablicą

nej wolności, nie można równocześnie czyni go zagubić w sobie krzyku sumienia, jako głosu Prawdy, jego człowieczeństwem.”
która go przerasta, ale która *Adam Jabłoński*

Porucznik uzbrojenia rezerwy inżynier **Zygmunt Sochacki** urodził się 6 listopada 1906 r. w Irenie (nazwa Dęblina w pewnym okresie), w rodzinie szlacheckiej doktora Augusta Hipolita Sochackiego i był wnuczką Michała Sochackiego herbu Zagłoba – uczestnika Powstania Listopadowego i Styczniowego. Był absolwentem Gimnazjum im. Tadeusza Rejtana w Warszawie i Wydziału Inżynierii Wodnej Politechniki Warszawskiej oraz Batalionu Podchorążych Rezerwy Piechoty. Po ukończeniu podchorążówki został mianowany na stopień podporucznika rezerwy ze starszeństwem od 1 stycznia 1934 roku. Był przydzielony do 82 Pułku Piechoty w Brześciu nad Bugiem. W 1939 roku został przeniesiony do Okręgu Korpusu I Warszawa. Do wybuchu II wojny światowej był pracownikiem cywilnym Wojskowego Instytutu Przeciwgazowego i specjalistą z zakresu broni przeciwlotniczej i przeciwgazowej. Został zamordowany przez NKWD w 1940 roku w Charkowie strzałem w tył głowy. Pośmiertnie awansowany przez prezydenta RP do stopnia porucznika.

[illegible]

przod. PP Jan Bernat
1884 -1940

ur. w Podwierzbiu. W policji od 1919 r.

Ostatnio służył na Posterunku
PP w Mołodiatyczach pow.
Hrubieszowski.

Janina Lewandowska
1908 – 1940

Janina Lewandowska, c. gen. Józefa Dobor-Muśnickiego, lotnik – jeniec Kozielska. Jedyna kobieta zamordowana w Katyniu. Podczas ekshumacji w 1943 r. jej ciało przez zostało odnaleziono przez Niemców. Fakt ten jednak Niemcy ukryli. Czaszkę Janiny Lewandowskiej zabrał ze sobą prof. Gerhard Butz i zostawił na Uniwersytecie Wrocławskim. Po wojnie Jej czaszka była w raz pięcioma innymi ukryta. Prof. Bolesław Popielski zdradził tajemnicę czaszek dopiero w 1997 r. W 2005 r. zidentyfikowano czaszkę Janiny Lewandowskiej i w tym samym roku 4 listopada pochowano w grobowcu rodzinnym Dowbor-Muśnickich w Lusowie

Na zdjęciu moment wkładania czaszki do specjalnie przygotowanej urny tuż przed pogrzebem.

du. 2
 szanowny Panie!
 rymatam obecnie
 synu Sz. Pana, Kurek
 e jest w niewoli rosyjskiej.
 otęgi nie posiada żadnych
 wiadomości z domu. Wobec tego
 Pan Łukasz Tarłowski do
 nie przysłać odpowiedzi, co
 domu się dzieje, czy Panu
 zdrowi i jak się Panu
 wodzi. Na ze swej strony
 staram się dalej przetrwać
 wiadomości, tak, aby dotrzeć
 synu pańskiego.
 Wreszcie Kurek
 Kazimierz Kurek
 mapoдебск - Starobielsk
 normoboy Kurek #15
 szę o jakiejś przybysz odpowiedzi
 Wanda Schmidt

por. rez. Kazimierz Kurek
 1914-1940.

Ur. w Drachalicy gm. Stężycy.
 Absolwent SGH. Oficer rez. 15 pp
 „Wilków”. Kolega por. Piotra
 Malinowskiego z którym razem
 przebywał w obozie starobielskim.
 Obok kserokopia karty pocztowej
 wysłanej przez p. Wandę Schmidt
 informująca rodziców gdzie
 znajduje się ich syn.

Katastrofa smoleńska

- katastrofa lotnicza polskiego samolotu wojskowego, do której doszło pod Smoleńskiem (Federacja Rosyjska) 10 kwietnia 2010 roku. Zginęło w niej dziewięćdziesiąt sześć osób, czyli wszystkie obecne na pokładzie. Byli wśród nich: prezydent Rzeczypospolitej Lech Kaczyński z małżonką, Marią Kaczyńską, ostatni prezydent RP na uchodźstwie Ryszard Kaczorowski, wicemarszałkowie Sejmu i Senatu, grupa parlamentarzystów, dowódcy wszystkich rodzajów Sił Zbrojnych RP, pracownicy Kancelarii Prezydenta, szefowie instytucji państwowych, duchowni, przedstawiciele ministerstw, organizacji kombatanckich i społecznych oraz osoby towarzyszące, stanowiący delegację polską na uroczystości związane z obchodami 70. rocznicy zbrodni katyńskiej, a także załoga samolotu.
- Historia Katynia połączyła się z tragedią w Smoleńsku. Odtąd daty 1940 – 2010 są ze sobą nierozzerwalnie powiązane.

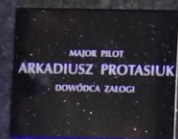
LOTNIKOM

OFIAROM KATASTROFY SAMOLOTU TU-154M NR 101
KTÓRZY ZGINĘLI 10 KWIETNIA 2010 ROKU W SMOLEŃSKU
W DRODZE NA UROCZYSTE OBCHODY 70. ROCZNICY ZBRODNI KATYŃSKIEJ

OWÓDCA SIŁ POWIETRZNYCH

ZAŁOGA SAMOLOTU Z 36 SPECJALNEGO PUŁKU LOTNICTWA TRANSPORTOWEGO

10 KWIETNIA 2020

Brama Pamięci

- Tablica memoratywna została przygotowana specjalnie na obchody 10. rocznicy Katastrofy Smoleńskiej i 80. rocznicy Zbrodni Katyńskiej. Granitowa płyta „still grey” inkrustowana jest białą marmurową czcionką oraz emblematami symbolicznymi (orzeł Lotnictwa Wojskowego oraz odznaka pilota „gapa”) wykonanymi w brązie spiżowym.
- Wraz z realistycznym rzeźbiarskim popiersiem generała pilota Andrzeja Błasika i tablicą poświęconą generałowi - inicjatorowi powstania Muzeum w Dęblinie, tworzy „Bramę Pamięci”- miejsca dedykowanego osobom i wydarzeniom ważnym dla historii polskiego lotnictwa.
- Projekt upamiętnienia powstał z inicjatywy Muzeum Sił Powietrznych, jego koncepcja była konsultowana z wdową po generale- panią Ewą Błasik. Autorem projektu oraz jego realizacji jest artysta rzeźbiarz- prof. Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, dr hab. Tomasz Sobisz.

na wystawie wykorzystano dokumenty i fotografie ze zbiorów:

- Muzeum Powstańców Wielkopolskich im. Gen. Józefa Dowbora – Muśnickiego w Lusowie (pamiątki związane z Janiną Lewandowską),
- Instytutu Pamięci Narodowej
- Sali Tradycji im. Żołnierzy 11 Dywizjonu Artylerii Przeciwlotniczej w Stężycy w Szkole Podstawowej im. Marii Konopnickiej w Stężycy (pamiątki związane z por. Jerzym Łaszczem i por. Henrykiem Marczakim),
- Muzeum Sił Powietrznych w Dęblinie (zdjęcia załogi Tu -154 M nr 101 oraz gen. Andrzeja Błasika),
- Zbiory prywatne Mariusza Jędrysa (pamiątki związane z post. Antonim Wojewodą),
- Zbiory prywatne Magdy Ziętek (pamiątki związane z kpt. pil. Arturem Ziętek),
- Zbiory prywatne Jarosława Frąckiewicza (pamiątki związane z por. Piotrem Malinowskim, Stanisławem Piesiewiczem, Aleksandrem Pieńczykowskim, Julianem Pieńczykowskim, post. Władysławem Wieczorkiem, post. Franciszkiem Szarugą, przod. Władysławem Dunią, Janem Bernatem i por. Kazimierzem Kurek).

Muzeum Sił Powietrznych w Dęblinie składa podziękowania wszystkim instytucjom i osobom prywatnym, które udostępniły swoje zbiory na wystawę

opracowanie: Jarosław Frąckiewicz, Malwina Markiewicz

Wykorzystano fragment artykułu, M. Arbus „W cieniu katyńskiego lasu” w: Pod dobrymi skrzydłami nr 8.2020